

СЪВЕРНО ЕХО

НЕЗАВИСИМЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ЕЖЕДНЕВНИКЪ

БРОЙ 50 СТ.

Телефонъ № 63.

ЗА СТЪЖИВА Политика, Информация, Народно стопанство, Търговия и Литература.

АБОНАМЕНТЪ: за година 120 лв., за 6 месеца — 70 лв.; за 3 месеца 40 лв.; търговски реклами на I ва страница по 1.20 на кв. сантим., на II стр. по 1 лв. на кв. сантим. в хрониката по 5 лв. на редъ. Големни, външални по 30 лв. на публикация. РЪКОПИСИ НЕ СЕ ВРЩАТЪ.

Торка Силезия

Такова е заглавието отъ уводната статия на г. Стефанъ Лозанъ въ в. „Le matin“ отъ 2-и юний т. г. Този въпросъ, който така вълнува съглашенскитъ държави, които стана причина да се дадатъ толкова жертви и на който разръшението не ще бжде така лесно, защото вълнънието не спира и нѣма изгледа така скоро да спрѣ, основателно е всички да се боятъ отъ него, тъй като и Германия при послѣдния плебисцитъ има при пленъ редъ на произвеждането му пленъ успѣхъ и тя при този резултатъ, не иска ни какво съмнѣние, ще отстаива своитъ права, понеже, както казва. г. Лоиджъ Джоржъ, ако задължаваме побѣденитъ да изпълняватъ санкциитъ на договоритъ и ний трѣбва да изтълняваме това за което сме се задължили спрямо тѣхъ. Слѣдователно тогазъ само ще се надѣваме за омиротворение на свѣта и че за напрѣдъ никакви „свършени факти“ нѣма да се взематъ подъ внимание.

г. Ст. Лозанъ казва, че тоя въпросъ нѣмаше да се повдига ако още прѣзъ 1919 година бѣше прието прѣдложението на г. Клемансо, който настояваше цѣла Силезия да се даде на Полша. Обаче г. Л. Джоржъ, който се присъедини къмъ г. Уйлсонъ и г. Орландо (sic) отложиха разръшението му за подиръ 2 години. Обаче това рѣшение не е върно

и ето самата истина. Въ 1919 когато конференцията на мира щѣше да рѣши сждбата на Горна-Силезия, тя назначи комисия въ която бѣха прѣдставени всичкитъ съюзници.

Тази комисия слѣд три мѣсечна работа рѣши съ вишегласие и по прѣдложението на англичанитъ, щото Горна-Силезия поетически, географически и исторически причини трѣбва да се даде на Полша изцѣло Конференцията на мира сжщо съ болшинство възпрѣ рѣшението на комисията и проекта отъ мирния договоръ биде даденъ на 7 и май 1919 въ Трианонъ Паласъ на г. Брокдорфъ — Раншдау.

По това отсѣжване на цѣла Горна-Силезия на Полша, г. Раймонъ Пуанкаре, тогавашенъ прѣдседателъ и графъ Бръкдорфъ Раншдау е отпразвилъ до Конференцията меморандумъ съ слѣдния текстъ „Германия не може да съществува безъ Горна Силезия и Полша нѣма нужда отъ нея за оправдание на този афоризмъ германската делегация е казала, че каменитъ вжглища отъ тази провинция подържатъ индустрията на источна Германия и че Полша можела да си набави такива отъ собственитъ си мини. Тази аргументация още тогазъ е произвела голѣмъ ефектъ на г. Л. Джоржъ“

„Това именно стана причина щото въпроса за Горна-Силезия да се закрие въ Конференцията и да остане откритъ за фамозния свѣтъ на Четиритѣхъ, Свѣта на четиритѣхъ бѣше отъ Уйлсонъ, г. Л. Джоржъ, г. Клемансо и г. Орландъ. Тогазъ г. Л. Джоржъ взе етра

ната на Германия; г. Клемансо страната на Полша, г. Орландъ се въздържа, а г. Уйлсонъ бѣше на мнѣние да се не дава внимание на Германия на нейнитъ претенции, защото би било нашъ да се защитятъ интереситъ на 15 голѣми индустриалци при едно вземано вечерѣшение.

Тогазъ г. Клемансо се въздържа по нататъкъ и пропусна удобния случай за окончателното разрѣшение на въпроса.

По нататъкъ г. Ст. Лозанъ като упрѣква французкитъ у правници за многото концесии които сж правени на Англия е докарано положението до тамъ че въ источна Пруссия, отъ 2 години на самъ тѣ (французитъ) сж дали 12000 души жертва и че историята нѣма да ги пощади и осжди“

Но ще кажемъ ний само този ли е приплегения въпросъ за англо-френскитъ прѣприри, а ми близко источния и много още други отъ международенъ характеръ въпроси да ли нѣма да докаратъ до още по голѣми усложнѣния, че края на всичко това да докара свѣтъ до голѣми сътрѣсения? И изглежда споредъ насъ като, че ли оная миръ и сближение на народитъ, биле тѣ побѣдители или побѣдени, е далече още да се види. Да, свѣтовниятъ конфликтъ ще продължава до тогазъ до когато съществува империализъмъ и до когато не настъпи онова отрѣзвление, щото въпроситъ да се разрѣшаватъ SANS PASSION и се даде на всѣки народъ това което е негово етнически и географически и изчезне всѣкакъвъ шовинизмъ, а се защитатъ истинскитъ права: езикови и религиозни на малцинствата, които по едни или други причини сж извънъ прѣдѣлитъ на отечеството си.

Четете и разпространявайте в. „СЪВЕРНО ЕХО“.

другото пише: когато четешъ новата книга на Ив. Кириловъ — романа му „ГАБАРИТЪ“ завладѣвате едно много страшно, нѣжно и полсируеще чувство Автора прави единъ щастливъ прѣходъ къмъ романа „Народниятъ битъ“, въпроситъ на съвършенността — обществени, национални и лични — сж изнесени въ романа и развити въ една сполучлива рамка. И работния народъ и новия човѣкъ и миналото съ гласа на неговитъ покойници и на стоящето съ куинежа и искателствата на неговитъ живи съ неговия устрѣпъ, несрѣти и разочорования; и дивната поезия въ красотитъ, труда и стихията на нашата майка земя, която не познаваме и отъ която за своя несрета, се чуждимъ и величието, разума, творчеството на нейнитъ стихии — всичко това е изнесено задухшевно, съ полета на поетъ и съ мощния размахъ на художникъ.

Габаритъ лжхатъ една свѣжестъ отъ роднитъ поля и гори: гиздавитъ картини на природата на селския трудъ, на за-

СНОПОВЪРЗАЧКИ „МАКЪ КРИМИКЪ“ въ фабрична опаковка.
МЪЛНИЧНИ ИНСТАЛАЦИИ: постаменти, бурати, свритки, турбини желѣзни, дулапи, мотори, мѣлнични цилиндри, камѣни и пр.
МАСЛАРСКИ МАШИНИ съ хидравлически преси, афтенитични искачки и пр.
ВЪРШАЧКИ нови и употребявани.
ТРИОРИ сортирани патентъ „Хайдъ и пр.“
Машиненъ складъ КАПОНОВЪ С.ие — Плевенъ.

Ново!

Важно!

Съобщавамъ на всички пжтници за Плевенъ, че отворихъ

Хотелъ „БЪЛГАРИЯ“

(бившъ Търговски)

На „Съръ Пазаръ“ на главната улица за гарата. Хотела е ремонтиранъ и елегантно мебелиранъ. Подъ него има добръ уреденъ ресторантъ и бирария.

Съ почитъ: ЯНКОВЪ.

Балканска Банка

Плевенски клонъ.

ИЗВЪРШВА ПРИ НАЙ-ЛИБЕРАЛНИ УСЛОВИЯ ВСИЧКИ ВИДОВЕ БАНКЕРСКИ СДѢЛКИ И ОСОБЕНО КАМБИАЛНИ ОПЕРАЦИИ.

Тихоловъ & Врабевски

Плевенъ—София

Желѣза: Шини, обди плоски и др.
Ости: банатски и перчемий „Винтеръ“
Брави: „Вулканъ“ за врати всички видове
Панти: гропати и крастаги
Месигови: дрѣжки за врати
Трупици: обик. № 150 и 151 и обрѣщачки № 181
Леменси: за плугове и трупици № 6, 7, 150 151 и 181
Югий: за гладене № 3, 4 и 5
Везни и Децимали.

Соль

камена Гермаска първокачествена на ЕДРИ БУЦИ франко склада Плевенъ и франко вагонъ Бургасъ

Продажба на едро при Тихоловъ & Върбевски

Плевенъ—София

ул. Царъ—Борисъ 101

Д-ръ Евгени Янковски.

Габаритъ

Романъ отъ Иванъ Кириловъ стр. 296, цѣна 15 лева. Издание на кооперативната Печатница „Изгрѣвъ“ Плевенъ

Въ НАРОДНА ОТБРАНА, брой 447 отъ 19 Октомврий 1920 година, И. Кипарисовъ съ едно разбиране на истинския българинъ и съ вдъхновението на поетъ заключава;

Габаритъ е дълга хубава пѣсенъ на обичѣта къмъ родината, въ нея се описва съ любовъ обичантѣ и самия всѣки дневенъ животъ въ селото на онзи забравенъ кжтъ отъ нашето отечество потъналъ въ скърби и сълзи и всѣки мигъ се търси отъ автора хубавото, въ всѣки моментъ блѣсти красота; и милватъ, и гялятъ топли думи на майката земя и родината. Въ нѣколко глави на този романъ Из. Кириловъ достига апогея на своето творчество. Като едри камѣни се вазижда въ душата обичѣта къмъ родината и страшната

клѣтва на Петъръ Габара, когато родното му село остава заробено въ Добруджа; ехти като тържественъ камбаненъ звънъ надъ общата поквара и забрава сега. Ва нея честната войнишка душа ще намѣри хубави страници, които ще и донесатъ онова, което търси тя. Тѣ ще и напомнятъ за минали дни, ще я подкрѣпятъ въ онова, което блика въ насъ и може би нѣкому ще кажатъ щѣщо ново.

ВЪ ЗЕМЛЕДѢЛСКА ЗАШИТА, брой 6, година I, отъ 9 Октомврий 1920 година, прѣпорѣчва романа като книга която буди любовъ къмъ родината и труда.

В. „НАПРѢДЪ“ брой 437 отъ 9 Декемврий 1920 година, известниятъ журналистъ писателъ Цв. Парашкевовъ между

душевността край домашного огнище звучи съ заплѣняваща мелодия една пѣсенъ, въ която се прѣплитатъ припѣватъ на жетваркитъ, гласѣтъ на земята и този на сърцето, стоплени отъ лжчитъ на слънцето, носени отъ вѣтъра, силни като устрѣма на стихията — родителка и богата като надеждата.

В. ПЛЕВЕНСКА ДУМА, брой I, 31. I. 1921 година.
Петъръ Карчевъ пише: Иванъ Кириловъ заема едно твърдъ особено мѣсто въ галерията отъ писателски профили на днешна България. Ония които слѣдятъ българската литературна мисль, — го познаватъ. Но той не е общо известенъ макаръ съ рѣдко постоянство да дърпа ушитъ десетки години вече на българския прѣнебрѣгнатъ отъ обществото Пегасъ. Той е провинциалистъ и сигурно сжмунеизвестни Софийскитъ нрави. Защото инжкъ ще е чудно какъ не се е сѣтилъ да си образува нѣщо като думвиратъ или триумвиратъ за самохвалебствия. Кириловъ изглежда, че не се смущава отъ оная призракъ

който като професионална орисия скована и парализира духа на българския исателъ. Той работи безъ дапдава отчетъ — укоръ или похвала ще получи

Въ ГАБАРИТЪ — им хубави описания на българскитъ недогледни поля. Въ своя култъ къмъ обширнитъ поля, които се оросяватъ отъ капки благословеаъ потъ — писателтъ е усилитъ на нѣкъждъ краскитъ въ ущърбъ на единството на художественото впечатление.

МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНАТА ПРОСВѢТА съ окръжно № 6808 отъ 12. III. 1921 година, върно на своето прѣдназначение е одобрило романа ГАБАРИТЪ за училищнитъ библиотеки. Съ това и официалнитъ власти идатъ да затвърдятъ убѣдението, че похвалитъ, съ които е удостоена тая книга, не сж дългова учтивостъ и ласки къмъ писателъ, а че дѣйствително съ романа сж извикани въпроси и прѣжсаваняя, които не бина да минатъ безслѣдно въ едно врѣме, когато духътъ гнетатъ, унение и печалъ.

ХРОНИКА

РЕДАКЦИЯТА и административната на в. „Сверно ехо“ се помещава в печатницата на г. Коста Мутагчиев. Всичко да се адресира до там. Телефонъ 63.

ИЗРАБОТЕНЪ е и тѣзи дни ще се публикува новия правилникъ за врѣмнатата трудова повинностъ за 1921/1922 година. Въ него се прѣдвигатъ много по-строги наказания.

ЗАПИСВАНИЕТО на ученици въ мъжката и дѣвическата гимназия ще започне отъ 1 юли и ще трае до 10 с. м.

Цѣнитѣ на пашкулитѣ въ Южна България сж между 20 л. Споредъ свѣдения, тая година пашкулното производство е по слабо и търговцитѣ сж по сдържливи въ поукката имъ.

ПО НАРЕЖДАНЕ на м-то на вътрѣшнитѣ работи, стоемето на посѣтителитѣ на курортитѣ не може да трае повече отъ три седмици.

НА 20 Т. М. въ Чирпанъ е падналь единъ грѣцки аеропланъ, идящъ отъ Солунъ за Цариградъ. Но по причина на мъглата и свършване на бензина не е могъль да продължи пътя си и е слѣзълъ. Капитана и пилотътъ биле врѣменно за държани, но по нареждане на вътрѣшното м-во сж били освободени, и имъ дадено съдѣйствието за да продължатъ пътя си.

ВЪ АЛЕКСАНДРИЯ сж станали кървави стѣлкновения между Араби и Европейци. Полицията състояща се повече отъ араби се присъединила къмъ мъгтежницитѣ и сж нанесли голѣми повреди. Паднали около 1500 европейци между които 1000 грѣци, 200 души англичани и останалитѣ отъ др. народности. Отъ България е пострадалъ нѣкой си Пиперковъ, който билъ само раненъ. Съ голѣми усилия английската власт е успѣла да въдвори редъ. И днесъ обаче състоянието на духоветѣ е било още не спокойно. Фаатизма на туземцитѣ е опасно да не избухне на ново.

ДѢЛА по чл. 4 за въждаше, както е рѣшилъ министерски съвѣтъ, ще се завежда само слѣдъ като се вземе съгласието на военния министеръ, по докладъ на началника на В. С. частъ. Съ това министерско рѣшение се измѣнява и текста на самия законъ, който дава право на слѣдователитѣ и прокуроритѣ да възбуждатъ углавно прѣслѣвяние по чл. 4 оезъ никакво прѣдварително рѣшение. Съ сжщото се лишава и държавния обвинител отъ правото да повдига обвинения по чл. 4 нѣщо което го има по силата на закона. Мотивътъ на министерския съвѣтъ за да се вземе подобно рѣшение, е билъ да се даде по голѣма контрола на дѣлата, които се възбуждатъ по закона за сждане виновницитѣ за катастрофата и да не се създаватъ неоснователни прѣслѣдвания, понеже до сега отъ сжществуващата практика се установило, че много дѣла по чл. 4 сж възбудени безъ достаточна основание, поради която причина 90 на сто отъ тѣзи процеси сж свършили съ прѣкръпяване или оправдание на подсждимитѣ. Това министерско рѣшение щѣло да бжде внесено въ камарата и се очакватъ бурни дебати при разгльждането му.

КАПЕЛМАЙСТОРА не тукъшната граждански музика е получилъ писмо отъ бившия

капелмайстора на 4 плѣвенски Н. Ц. В полкъ г. Мацакъ, въ което пише, че се намиралъ въ крайна мизерия и моли своитѣ приятели да го подкрѣпятъ. Гражданитѣ които познаватъ добрия Мацакъ не трѣбва да го забравятъ.

ИЗЧЕЗНАЛАТА УЧЕНИЧКА

Коя е тя? любов и двойки. Прѣлестяване и отчаене. Разбита любов! Изчезва нето. Откриването на трупа. Мистерията се разбуля . .

Нация кореспондентъ отъ Ески Джумая ни съобщава:

Отъ една година ученичката Зоя Каролева имала любовни сношения съ единъ студентъ отъ Провадия, която любовъ въ впоследствие я докарала въ грозно отчаяние. Каролева прѣдала се издѣло на любовни мечти и излияния скоро забравила училището и въ края на годината трѣбовало да се помири съ горчивото възнаграждение, да бжде скжсана по нѣколко прѣдмета. Това я докарало до грозно отчаяние и тя рѣшила да тури край на жавота си. Отъ нѣколко дни прѣди да извърши замисленото прѣстѣпление надъ себе си тя добила видъ на туберкулозна и започнала да се проявява въ лудостъ и неврастения. Добритѣ родители, заблъзали това неразположение на дъщерята си и нѣколко пъти я поканвали да отиде на лѣкаръ обаче тя отбѣгвала до като една вечеръ изчезнала за винаги отъ къщи. Слѣдъ дълги лутания на отчаянитѣ родители едваонзи дѣне била намѣрена на нѣколко километра отъ града въ водитѣ на Маринитѣ ями естествени пещери въ мѣстността Блаза дълбоки около 30 метра.

Съ изчезването на ученичката студента който отъ извѣсно врѣме е прибивалъ въ града билъ си заманалъ, а споредъ мъгдата което се носимежду гражданитѣ се заключава че единствената причина за удавянето на въпросната е тя била полѣстена отъ него въ послѣдствие охладнѣль и отказалъ да се срѣща съ нея. Това принудило младото идеално влюбено момиче, слѣдъ като се сблъснало съ гранититѣ на грубата дѣйствителностъ да стане жертва на своята чиста идеална любовъ.

Това за сега. Очаква се слѣдствието да разкрие подробно ли по тая мистерозна и нечувана до сега смъртъ.

Изъ чужбина

В. daulois: Прѣди да имаме истински съюзъ, извѣнъ военнитѣ мѣрки, ний желаемъ да добие той международенъ характеръ, а за да се разрешатъ голѣмитѣ проблеми между Парижъ и Лондонъ по отношение на изтокъ, на Русия и Горна Силезия и се доведатъ до редъ економическитѣ и финансови въпроси.

В. Victoire, г. Густавъ Херве: Какъвъ новъ съюзъ може да даде сила на единитѣ и другитѣ? Първото условие за да се създаде съюзъ това е взаимното довѣрие, еднаквитѣ възгледи, горещото желание на всѣка страна да бжде полезна и приятна въ всички случаи на своя съюзникъ. Новъ пергаментъ и нови подписи не ще иматъ никаква стойностъ за новия съюзъ, ако не сж сърдечни и ако интереситѣ не се съгласуватъ.

La Republique française: Г. Виртъ до сега не е ни измѣнилъ на надеждитѣ. Езикътъ му е похваленъ и вчера даже на едно мѣсто той се е изразилъ: По добръ е вмѣсто думи при парични издѣлжения, или въ натура и да разуватъ за едно разбирателство Канцлера е правъ. Но думитѣ не сж достатѣчни; трѣбва дѣла и на всѣка цѣна трѣбва да се свърши съ обезоружаване на немирната Бавария, кждѣго пангерманизма се вижда да е намѣрилъ своето послѣдно убѣжище.

La France l'ave. Присѣствието на Роменау (социалист демократъ) въ Германския кабинетъ и даденитѣ много германски марки на французитѣ почувствувахме ний особено социалиститѣ.

Вижда се най сетнѣ, че Германската национал демократия иска да се отърве вече отъ веригитѣ на германския Кайзеръ.

Deutsche Zeitung (Берлинъ): Оптимизмътъ на Канцлера е непоколебимъ. Никакви неприятности не могатъ да го обезкуражатъ. Каквито и да сж стремежитѣ на французитѣ, уравнитѣ трѣбва да вървятъ по прѣдначартания си път. Ний трѣбва енергично да се противопоставимъ и противъ думитѣ на канцлера, който прибѣгва до помощта на Франция за да научила Германската демократия.

Никакво външно вмѣшателство въ нашитѣ вътрѣшни работи ний не желаемъ. Канцлеръ който иска да фаворизира такова вмѣшателство не заслужава довѣрието на Германския народъ.

Синфайнеритѣ прѣнасятъ войната въ Англия.

Въ много градове въ самата Англия сж направени голѣми поврѣди по телеграфнитѣ и телефонни кабели. Като и самитѣ стѣлбове сж изсечени отъ дѣно. До 8 юнии сж прѣкъснати повече отъ 300 кабели. Една телеграма отъ 9 юний казва, че въ Лизерпулъ тоже имало много исксанителеграфни жици. Извършени били 6 арестуваня. Въ Дублинъ ставатъ силни сражения по улицитѣ. На 8 прѣвъ ноцта една голѣма частъ отъ възстаници се сражавала съ патраула. Сражението е продължавало цѣли 20 минути. Има много ранени, едни слабо други тежко. Въ сжщата ноцъ синфайнеритѣ сж хвърляли бомби върху единъ камионъ, който носель полицейски агенти. Тия послѣднитѣ открили веднага огънь и възстаницавъ избѣгали Четирма души полицаи сж или ранени и нѣколко цивилни случайно проходѣщи.

Положение

АТИНА 21 в „Неогосъ“ печати едно комюнике въ което се казва че споредъ полученитѣ, свѣдения отъ Тракия, грѣцитѣ сж рѣшили да взематъ строги военни мѣрки.

КОПЕРАЦИИТѢ

Тѣ прѣживяватъ страшенъ кризисъ: голѣмата частъ, едва дишатъ, сжщо голѣма частъ, изнемогатъ отъ ударитѣ на конкуренцията а останалата частъ видѣла—своята погибель—бърза да ликвидира та по този начинъ да спаси спасяемото. Кждѣ се коренятъ причинитѣ на тоя фактъ? Не сж ли тѣ резултатъ на коопера-

цията като идея или сж резултатъ чуждъ на идеята. Отговорътъ е ясенъ до видимостъ категориченъ—кооперативното дѣло се компрометира отъ „коператоритѣ“ Кolkото това да изглежда парадоксално, то е обаче истината, голата чистата истина. Тукъ безъ да претендирамъ за изчерпаемостъ по въпроса има да сподѣля мисли съ читателя върху нѣкои отъ причинитѣ, които прѣчистиха това зло на кооперативното дѣло—неговото компрометиране.

Първата и основна причина азъ намирамъ въ тѣхната ненаврѣменостъ. Тѣ както гжбитѣ слѣдъ дъждъ се навѣдиха слѣдъ войната, повече като слѣдствие на облагодѣтелствуванията, което тѣ получаваха отъ правителството, отколкото като продуктъ на кооперативно съзнание, затуй на кооперацията се погледна като като на келипиръ, а не като на взаимомощъ; затуй на нея погледнаха като на прѣходна форма а не като на нова форма въ водителния имъ размѣненъ животъ.

Недобрия подборъ на персонала въ кооперацията е втората важна причина за западането и компрометирането на кооперативното дѣло. Назначени бѣха като чиновници и служащи изъ кооперацията хора; които могатъ да бждатъ честни, трудолюбиви, да разбиратъ отъ много нѣщо, но за съжаление хора, които или си нѣмаха хаберъ отъ що е стоки, сезонътъ на артикулитѣ, запазване и прѣдпазване на сжщитѣ отъ развала, пакетирането имъ и пр. или пѣкъ много слабо бѣха запознати съ интъ сложения търговски механизъмъ, отъ който прѣходността отъ една форма въ друга трѣбваше да се справи най-грижливо.

Тукъ му е мѣстото да посоча че голѣма частъ, отъ персонала ако не и всичката, погледна на своята служба въ кооперацията като на чиновническа, а то за нашитѣ нравни значи „тя царската се не свършва или на нашъ езикъ „на царската работа седението и . . . дохожда дохакъ“ И така

люкенитъ се отваряха и затваряха подъ часъ, и стока които подлежи на бърза развала се оставаше въ понеделникъ да бжде запазена, защото въ недѣла „чиновникъ“ не работи.

Тукъ му е сжщо мѣстото да отблъвжимъ, че на търговеца, който може много да спомогне за прѣуспяването и закрѣпяването на кооперативното дѣло изобщо, се погледна отъ страна на кооператоритѣ като на благонадежденъ елементъ за кооперацията а търговеца счете че не трѣбва да подпомогне защото видя единъ опасенъ конкурентъ. Тѣй лица които трѣбваше да си подадатъ ръка въ името на обществената добротестенъ станакъ врагове и започнаха борба за изгребление.

Трета сжщественна причина е тежкия неподвиженъ управителенъ апаратъ на кооперацията. Такъвъ апаратъ не би билъ никога на мѣстото си а още по малко той бѣ на мѣстото си сега въ това врѣме на прѣходностъ отъ война къмъ миръ, въ врѣме когато всѣсвѣтския пазаръ е неустойчивъ, въ вѣчното движение на качване и спадане на цѣнитѣ по главоломенъ начинъ—Въ това врѣме кооперацията з да дѣйствуваше трѣбваше да свиква управителния си съвѣтъ за да опрѣдѣли цѣнитѣ на купенитѣ стоки (цѣни, които прѣзъ това врѣме вече свѣршено измѣнени на пазаря) или пѣкъ да опрѣдѣли какви стоки да купи кооперацията (а въ това врѣме артикула не е вече сезонътъ).

И започватъ събрание слѣдъ събрание, умуванияразсждане и т. н. т въ туй врѣме търговеца самъ рѣшаващъ поржчалъ, получилъ и продалъ стоката.

За излизането отъ това положение ще трѣбва да се прибѣгне къмъ незабавното реформиране на кооперативното дѣло като се прѣмакшатъ (въ смисль да реформиратъ) прѣчкитѣ които азъ посочихъ съ огледъ на врѣмето и мѣстото, въ които живемъ иначе ще видимъ скоро кръсть надъ скѣпъ покойникъ.

Д-ръ Димо Лѣвничковъ — Плѣвенъ.

Приема болни. Домъ до Модерния театъръ.

4 а пѣх. Плѣвенска на Н. В. дружина.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4069.

Щаба на 4-а пѣх. Плѣв. Дружина извѣства на интересующитѣ се, че на 26 Юлий т. г въ 9 часа прѣдъ пладнъ ще произведе търгъ съ тайна конкуренция въ Плѣвен. Окр. Финан. Управление, за доставката на 2000 кгр. свинско месо на приблизителна стойностъ 50000 лева, 800 кгр. оцетъ на приблизителна стойностъ 5600 лева, дървено масло 300 кгр. на приблизителна стойностъ 9000 лева и 50 кгр. лимонова киселина на приблизителна стойностъ 4500 лева.

Приемането на офертитѣ ще бжде до 11 часа прѣдъ пладнъ за всѣки видъ общо или по отдѣлно.

За право участие въ търга ще се изисква 10% отъ приблизителната стойностъ въ банково удостоверение.

Тържната прѣписка може да се види всѣки присѣствени денъ въ щаба на дружината (домакинско отдѣление).

гр. Плѣвенъ, 14 Юний 1921 год.

1-21-1 Отъ Щаба на дружината.

Кооперат. Пѣтрѣбит. „Солидарностъ“ — Плѣвенъ.

Дѣлжността ДИРЕКТОРЪ на кооперацията е вакантна съ заплага и добавъчно вознаграждение по бюджета.

Желающитѣ да я взематъ да подадатъ заявление до Управит. съвѣтъ, придружено съ нужнитѣ документи и обозначение на досегашната си практика.

Отъ Упрѣв. Съветъ.

Печатница Мутагчиевъ и Синъ Плѣвенъ

душачи!! Душете цигаритѣ БАКАЛОВЪ—най-ароматни, доброкачествени и съ най-голѣмъ успѣхъ, КОЙ СЪМЪ АЗЪ? — МАЙМУНАТА ЖАКЪ ВЪ МОДЕРНИЯ ТЕАТЪРЪ!